

Niels van der Laan en Jeroen Woe, *Even tot hier*:

“DE KICK IS ALTIJD NET IETS GROTER DAN HET OFFER”

“Het is een hele mooie, trots makende prijs en om onszelf te verlekkeren, gingen we natuurlijk even kijken op Wikipedia: in welk rijtje staan we dan? Nou, dat is wel een zeer eervol lijstje hoor.” Voor de tweede keer in de 35-jarige geschiedenis van de verkiezing van de Mediapersoon van het Jaar, voorheen Omroepman/vrouw, is het een duo. Precies 25 jaar na Barend & Van Dorp – de winnaars in 2000 – zijn dat Niels van der Laan en Jeroen Woe, de makers van *Even tot hier*.

“Voor ons – maar daar heb jij natuurlijk niets aan – is het mooi dat we net weer beginnen en hier een boost van krijgen, zo van: wow, dan moeten we wel extra ons best doen. Op een leuke manier geeft het wel weer een duw”, vullen ze aan. We spreken elkaar op woensdag 15 oktober in het Amsterdamse Q-Factory, het grootste muziek-makerscentrum van Europa dat muzikanten, acteurs en dansers alle mogelijkheden biedt om (anoniem) te repeteren, op te treden of opnames te maken. Van der Laan en Woe oefenen deze dag voor hun nieuwe theatershow *Dinsdagmiddag*, waarmee ze vanaf januari zo’n twee jaar lang door het land gaan toeren. Jeroen: “Het wordt een spannende voorstelling waarin iets is gebeurd op dinsdagmiddag en we gaan uitzoeken wat dat is.” Niels: “We vinden het ook wel een leuke, verwarrende titel.

Mensen gaan meteen de mist in met kaarten bestellen. Wat is er dan op dinsdagmiddag? Het is niet op dinsdagmiddag. Spelen ze wel op dinsdag? Nee, nooit. Dat vinden wij wel geestig.”

Hoe lastig is het om tegelijkertijd met jullie televisieprogramma bezig te zijn?

Niels: “Dat is niet te doen, hebben we in het verleden ervaren. Als we aan het spelen waren en ook tv moesten maken, werden we helemaal gek.”

Jeroen: “Dus nu wisselen we dat heel netjes af. Oktober is altijd de grabbelmaand, omdat een van ons ook op een stoomboot moet zijn. En dat geeft de ander dan weer de gelegenheid om wat theaterwerk te doen.”

Niels: “Zodra *Even tot hier* begint, is het theater uit ons

hoofd. Als we zeven weken op tv zijn, zijn we die periode 's avonds niet in het theater. De knop gaat echt op één van de twee standen."

Jeroen: "De eerste zaterdag na de verkiezingen zijn we er weer, dus dat sausje kunnen we er alvast overheen gooien. Maar verder kunnen en willen we niet zo veel voorbereiden"

Niels: "We hebben gaandeweg geleerd dat hoe meer we voorbereiden, hoe meer we weggooien."

Vriendschap

Even helemaal naar het begin. Jullie zijn elkaar tegengekomen op de Kleinkunstacademie. Was er gelijk een klik?

Jeroen: "De vriendschap was er het eerst. We hadden al vrij snel in de gaten dat we heel erg om elkaar konden lachen. Vanaf mijn negende, tiende jaar waande ik mezelf al een

"Hoe meer we **voorbereiden**, hoe meer we **weggooien**"

soort Freek de Jonge. Ik kwam dan ook de Kleinkunst-academie binnen met het idee om even te leren hoe je een solocarrière nastreeft, maar kreeg te horen dat ik hopeloos ouderwets was, en heel imitatief. Ik stond inderdaad met een opgeheven vingertje mijn verhaal te vertellen. En Niels was juist een onwijs originele geest die hele absurde, grappige dingetjes maakte. Hij had als ambitie om dingen te doen die nooit eerder waren vertoond. Aan het eind van het eerste schooljaar was de opdracht om een voorstellinkje van tien minuutjes te maken. Toen bedachten we al snel om

Razendsnel van headline naar punchline. Elke week, altijd raak.

Gefeliciteerd Niels & Jeroen!

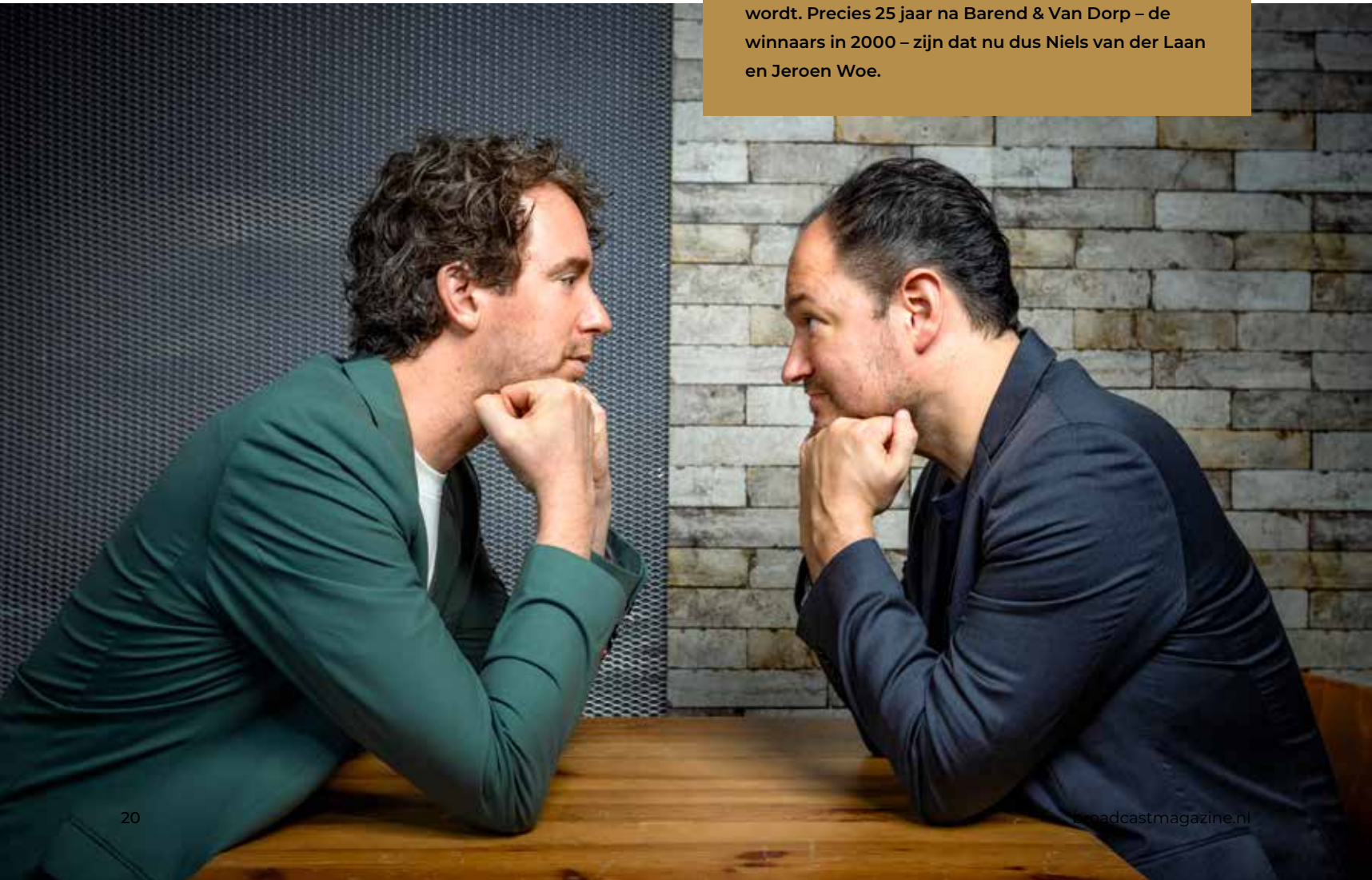
Namens heel team

WAAROM VAN DER LAAN EN WOE?

dat samen te doen omdat we al goede vrienden waren geworden en elkaar heel mooi aanvulden.”
Niels: “Het kwam voort uit vriendschap en we hadden zoveel lol samen, dat we ook in de jaren daarna voorstellinkjes bleven maken binnen school. Totdat de opleiding op een gegeven moment zei: doe ook even dingen los van elkaar. En als jullie echt denken dat je samen door wil, maak dan even... wat was het ook alweer?”
Jeroen: “Die solo's werden wat mij betreft droevige, eenzame voorstellingen, waarna we in drie maanden tijd drie voorstellingen van drie kwartier moesten maken samen, buiten het lesrooster om. We waren echt dag en nacht bezig, een soort ultieme test, alsof je voor het eerst gaat kamperen met je verloofde. (Niels schiet in de lach). Maar ook tijdens die trilogie bleef het maar gezellig en leuk. Het was ook wel goed voor onze ontwikkeling denk ik, want het zijn hele interessante voorstellingen geweest. We hebben

Ze maken op even herkenbare als unieke wijze in een razend tempo een samenvatting van de week die achter ons ligt. Samen met Miguel Wiels, een verrassende artiest én een 'héél simpel liedje over een best wel ingewikkeld onderwerp' in één minuut, zorgen ze voor een ouderwets 'zaterdagavond-gevoel'. Hun scherpe grappen en rake observaties getuigen van ongeëvenaard vakmanschap, dat ook in het veertiende seizoen geen spoor van sleetsheid vertoont. Sterker nog, in deze hectische tijd van polarisatie doen ze er juist steeds meer toe, getuige ook de onverminderd hoge kijkcijfers en impact. Dat het buitengewoon creatieve duo node wordt gemist als het er niet is, maakt het volgens de redactie van BM de hoogste tijd om hen te eren als Mediapersonen van het Jaar. Aardig detail: het is voor de tweede keer in de 35-jarige geschiedenis van de prijs dat een duo Mediapersoon van het Jaar wordt. Precies 25 jaar na Barend & Van Dorp – de winnaars in 2000 – zijn dat nu dus Niels van der Laan en Jeroen Woe.

Van harte Niels & Jeroen!

De Nederlandse Publieke Omroep
is **trots** op jullie

Namens Lichtmacht van harte proficiat met de prijs van Mediapersoon(duo) van het Jaar. Jullie scherpe humor en creativiteit maken *Even tot hier* iedere week tot een lichtpunt op de Nederlandse televisie.

Nieuwe Havenweg 75A, Hilversum • 0294 255 711 • www.lichtmacht.nl

“**Paul** vond het in dat stadium van zijn carrière ook heerlijk om even **achterover** te leunen en helemaal van **niets** te weten”

toen ook nog samen een eindexamenvoorstelling gemaakt, die *Geen Familie* heette. Die naam hielden we vervolgens aan, omdat we Niels van der Laan en Jeroen Woe nogal een mondvul vonden.”

Mengvorm

Niels: “En we wilden ook niet in het rijtje met cabaretiers komen omdat we ook iets met muziek deden. Dus het idee was: laten we niet onze eigen naam gebruiken, maar het pakkende, korte *Geen Familie*. Best leuk, alleen was het nadeel dat toen we *Spijkers met Koppen* radio gingen maken en ietsje bekender werden, niemand dat aan elkaar koppelde. We hadden geen profijt van wat we deden. Toen dachten we: laten we toch onze eigen namen maar gaan gebruiken, dan kunnen mensen denken: hé, die jongens zijn leuk in *Spijkers met Koppen* en kijk, ze staan ook in het theater.”

Jeroen: “*Spijkers* was ons media- en satirebegin, hebben we acht jaar lang gedaan. Op de Kleinkunstacademie deden we niks over nieuws of de tijdgeest, het was gewoon absurd. We probeerden een soort mengvorm tussen cabaret en muziektheater te maken en toen we bij *Spijkers met Koppen* belandden, moesten we scènes maken over het nieuws. Dat is eigenlijk heel belangrijk geweest, daar hebben we veel van geleerd. De moeilijkheidsgraad is best hoog. Je moet niet alleen bedenken wat je van het nieuws vindt, maar ook nog eens een personage bedenken of imiteren die dan met ironie het tegenovergestelde zegt van wat je bedoelt. Dus toen we uiteindelijk televisie gingen maken als onszelf, voelde dat bijna bevrijdend.”

Niels: “Bij *Spijkers* werd het op een gegeven moment ook muzikaler; voordat wij er waren, gebeurde dat eigenlijk niet. We hadden ook iets van: dat mag zeker niet omdat het te eenvoudig is. Je moet dan al snel aan een trouwerij denken en we zijn geen huwelijkszangers. We hebben er toch een

jaar of zeven over gedaan om erachter te komen dat ze daar bij *Spijkers* juist heel blij mee waren (Jeroen schiet in de lach).”

Sirtaki

Hoe kwam televisie daarna op jullie pad?

Jeroen: “Wij waren een beetje in kleine theaterzaaltjes bezig en vroegen Erik van Muiswinkel om ons te regisseren, met hem hadden we een klik. Toevallig mocht hij op dat moment, in 2010, de oudejaarsconference verzorgen op tv. Hij wilde dat graag met een ploeg doen en naast Sanne Wallis de Vries en Ronald Goedemondt werden wij ook gevraagd. En om aan te geven dat we het schrijven van liedjes op bestaande melodieën een beetje te min vonden, had Niels op de wijs van de Sirtaki een metrisch perfect lied geschreven over de Griekse crisis.”

Niels: “Dat was voor *Spijkers* en hebben we toen ‘ver-tv’t’. Het werd ons eerste echte hitje en opende allerlei deuren, onder andere naar Paul de Leeuw. Die zag die Griekse dans, was met een nieuw groot zaterdagavondprogramma bezig en vroeg: kunnen jullie niet zoiets elke week bij mij komen doen? En daarbij worden jullie dan geholpen door twee schrijvers, Rob Urgert en Joep van Deudekom. Nou, dat was niet nodig, dat liedje konden we wel met zijn tweeën en het voelde nog steeds als een bruiloft. En toen ontstond ineens het idee om een setting neer te zetten waar wij als makers iets van het nieuws vinden en toevallig ook nog iets wordt gezongen, in plaats van: hier zijn ze weer!”

Jeroen: “Dat was het begin van *De Kwis*, eerst een klein item van tien tot twaalf minuten en uiteindelijk steeds groter en langer, tot bijna een half uur. Paul vond het in dat stadium van zijn carrière ook heerlijk om even achterover te leunen en helemaal van niets te weten. Dat was ook een sport, hij schreef geen letter mee, wat-ie in het begin wel lastig vond. ●

Omroep MAX feliciteert Niels en Jeroen met hun zeer terechte titel!

WAT ZEGT WIKIPEDIA?

Volledige naam	Niels van der Laan en Jeroen Woe
Geboren	beiden in 1981
Geboorteland	beiden Nederland
Beroep(en)	cabaretier
Jaren actief	2004–heden

Ze leerden elkaar kennen op de Academie voor Kleinkunst in Amsterdam, waar ze in 2004 afstudeerden. In 2005 wonnen ze de Wim Sonneveldprijs op het Amsterdams Kleinkunst Festival, en eerder in 2004 de Residentieprij voor meest belovende theatermakers op het festival Theater Aan Zee in Oostende, België. In 2014 won de door Woe geregisseerde voorstelling *Schettino!* van Erik van Muiswinkel de Poelifinario. Van der Laan en Woe zijn werkzaam als docent aan de Amsterdamse Toneelschool en Kleinkunstacademie en als regisseurs en schrijvers van diverse theaterprojecten. Ze waren voormalige deelnemers aan het VARA-radioprogramma *Spijkers met koppen*. In 2010 en 2012 werkte het duo mee aan de oudejaarsconference van de VARA, met verder Mike en Thomas, Erik van Muiswinkel, Sanne Wallis de Vries en Ronald Goedemondt. In de jaren 2006-2008 traden zij op met hun cabaretprogramma *Ctrl+Alt+Del*. In 2007 ging hun eerste avondvullende voorstelling in première. Hun derde programma, *Superlatief*, werd bekroond met de Neerlands Hoop 2011. Hun vierde programma, *Buutvrij*, werd genomineerd voor de Poelifinario, de prijs voor de beste cabaretvoorstelling van het jaar. Naast hun optredens presenteerden Van der Laan en Woe met Rob Urgert en Joep van Deudekom een satirische nieuwsquiz in het tv-programma *PAU!L* (later *Langs de Leeuw*) van Paul de Leeuw. In 2013 werd het programma onderdeel een zelfstandig programma met de titel *De Kwis*. In maart 2018 kwam dat na tien seizoenen ten einde, voornamelijk doordat Van

Deudekom en Urgert verder wilden met nieuwe formats bedenken. Woe en Van der Laan hadden graag door gewild en gaven aan met een vergelijkbaar programma terug op de buis te willen komen. Bijna een jaar na het stoppen van *De Kwis* kwamen ze met *Even tot hier*, waarin zij hun muzikaliteit en humor weer loslieten op de actualiteit. Hiervoor werden ze in 2022 beloond met de Gouden Televizier-Ring en in 2023 met een Ere-Zilveren Nipkowschijf. *Even tot hier* kenmerkt zich door de muzikale parodieën (in de eerste twee seizoenen een hele musical), een lied dat in 1 minuut een ingewikkeld onderwerp uitlegt, vragen aan het publiek en een muzikale gast die zijn of haar hit vertolkt met een door Van der Laan en Woe herschreven tekst. Hun vijfde theatervoorstelling heette *Alles eromheen* en de zesde avondvullende voorstelling *Pesetas*. Hun optredens zijn een aaneenschakeling van absurdistische scènes, acts en liedjes, die uiteindelijk samenkomen tot een verhaal. Niels van der Laan en Jeroen Woe toerden sinds 2022 door het land met hun zevende avondvullende theatervoorstelling: *NG*. Hun nieuwste show heet *Dinsdagmiddag* en is vanaf komend jaar te zien in diverse theaters.

Televisie & radio

- Spijkers met koppen* (2004–2012)
- Gedooog Hoop en Liefde* (oudejaarsconference 2010)
- De Kwis als onderdeel van PAU!L* (2011–2012)
- De Kwis als onderdeel van Langs de Leeuw* (2012–2013)
- Het Eerlijke Verhaal* (oudejaarsconference 2012)
- What's The Right Thing To Do* (2017)
- De Kwis* (2013–2018)
- Even tot hier* (2019-heden)
- De Nationale Non Nieuwsquiz* (2019)

Kwam hij een beetje bij ons hangen, maar riepen we: weg-weg! Voor hem was het ook leuker om met gasten als Nick & Simon die nieuwsquiz te spelen in plaats van ze weer te interviewen. Alles ontstond bijna per ongeluk.”

Snoepje

Niels: “En we hadden natuurlijk de enorme luxe dat we in een show van Paul onze vorm konden gaan vinden. Daardoor word je niet meteen van de zender gegooid en valt de kritiek mee, want het is een lekker snoepje in een uitzending, in plaats van dat je zegt: dit is ons nieuwe satirische programma. Dat is natuurlijk je hoofd op een hakblok leggen. Nu lagen we ergens gewoon op een blok. We hadden echt alle vrijheid, konden ontzettend

veel uitproberen en kilometers maken op tv in die twee jaar. Dat was perfect eigenlijk. Dus toen Paul stopte en wij door mochten, hadden we al een hele training achter de rug.”

Was dat eigen programma vanzelfsprekend of hebben jullie ervoor moeten knokken?

Jeroen: “Nee, daar waren we ook niet echt bij. De show van Paul stopte, maar iedereen vond het heel zonde als het blokje van *De Kwis* ook zou stoppen. Dus we hoefden er niet voor te leuren, het ging vanzelf. We hebben tien seizoenen *De Kwis* gemaakt, waarna Joep en Rob er geen zin meer in hadden. En toen zijn we met z'n tweeën doorgegaan, met als gevolg seizoen 14 van *Even tot hier* nu.”

“**Corona** heeft een hoop **slachtoffers** gemaakt, maar wij waren er **niet twee** van”

Dat hadden jullie van tevoren ook niet kunnen bedenken.

In koor: “Nee, nee! Überhaupt dat we tv zouden doen. We waren echt twee theaterjongens, konden ons niks voorstellen bij die hele tv-wereld. Maar de hele route die we net beschrijven, is wel echt een zegen geweest als we collega’s spreken die nu tv maken. Vrienden van ons hebben zoveel ingewikkelde hoepels waar ze doorheen moeten springen... Netmanagers, omroepen, al na één seizoen weer van de buis gehaald worden, heel veel bemoeienis. Dat hebben wij allemaal nooit meegemaakt. Laat die jongens maar gaan, dat komt wel goed; heel luxe natuurlijk.”

Coronatie

Waren jullie bang dat het programma in coronatijd zou stoppen?

Jeroen: “Vreselijk bang.”

Niels: “We dachten dat het klaar was. We zijn toch theaterjongens en kunnen niet zonder publiek iets maken. Dat wordt afstandelijk.”

Jeroen: “Bovendien hadden we in de eerste twee seizoenen een band, een ensemble en gasten. Het was een enorm vol programma, een beetje vanuit de gedachte: *De Kwis*

had vier cabaretiers, een BN’er, de Miguel Wiels Band, Paul de Leeuw en ineens waren we maar met z’n tweetjes. We redeneerden: dat zijn hele grote schoenen om te vullen, we moeten wel een show maken met veel spektakel. Als ik die nu terugzie, waren ze veel te vol. Toen we noodgedwongen al die onderdelen moesten laten vallen, dachten we wel: dat kunnen we helemaal niet en mensen hebben daar geen zin in. We hebben ook echt bij BNNVARA gesmeekt: mogen we alsjeblieft maximaal 25 minuten? Want langer is gewoon niet interessant in coronatijd. We gaan het niet doen, dachten we eerst, maar toen kwam Niels op het lumineuze idee om een heel groot scherm op te hangen zodat je bij de mensen thuis naar binnen kon kijken.”
Niels: “In het theater hadden we toevallig met jongens gewerkt uit Friesland die gespecialiseerd waren in LED. Die zijn gaan meedenken en uiteindelijk is dat een soort jongensboek geworden, die zijn de hele wereld over gegaan om dat uit te rollen. Wij waren zo’n beetje de eersten die daar gebruik van maakten, hadden we ineens een publiek op kleurenschermpjes. De pandemie begon in maart en in april waren we al op tv en vonden we eigenlijk ineens onze vorm.”

Even tot hier, maar denk ook aan morgen

PNO Media feliciteert
Niels van der Laan en
Jeroen Woe

Ben je werkgever in
de creatieve of digitale
sector en op zoek naar
een passende pensioen-
regeling? [pnomedia.nl/
werkgever](https://pnomedia.nl/werkgever)

THUIS IN DE CREATIEVE EN DIGITALE SECTOR

BEELD & GELUID WALL OF FAME

Op zondag 11 september 2023 werd *Even tot hier* geëerd in de Wall of Fame van Beeld & Geluid in Hilversum met de portretten van Niels van der Laan en Jeroen Woe. Aanleiding voor de onthulling was de toekenning van de Ere-Zilveren Nipkowschijf op 15 juni van dat jaar.

Eerdere winnaars van de Ere-Zilveren Nipkowschijf zijn onder anderen Kees van Kooten en Wim de Bie (1985), Sonja Barend en Ellen Blazer (2007), André van Duin (2018) en Paul Witteman (2022). De jury van de Ere-Zilveren Nipkowschijf: 'Jeroen Woe en Niels van der Laan leveren al sinds het begin van *Even tot hier* hoge kwaliteit satire over het nieuws van de week. Hun kracht: het grote nieuws verpakken tot slimme, uiterst geestige, muzikale en altijd actuele televisie. Ze maken lastige onderwerpen toegankelijk voor een breed publiek en mixen die vervolgens handig met andere grappen over alles en iedereen'.

Foto: Emma Pot

Woe en Van der Laan proosten op hun 'bijzetting' met Beeld & Geluid-directeur Eppo van Nispen tot Sevenaer.

Slapeloze nachten

Jeroen: "Ja, we werden met z'n tweeën weer terug-geworpen op die liedjes die we eerst te min vonden. Voor *De Kwis* hadden we meer dan 115 nummers geschreven en zoiets van: ja, dat weten we nou wel." Niels: "De lat moest even omhoog: we gaan in een week een musical schrijven." Jeroen: "Dat heeft ongelooflijk slapeloze nachten opgeleverd, met achteraf gezien ook niet het resultaat wat we hoopten. Er zit niet één musical tussen die nu nog steeds bekend is. Dus ingegeven door de hele narigheid van die pandemie vonden we onze oervorm weer."

Niels: "Ja, corona heeft een hoop slachtoffers gemaakt, maar wij waren er niet twee van. Toen de pandemie over was, moesten we erkennen: eigenlijk is dit beter dan het was met de musicals. We moeten nu de ballen hebben om tegen iedereen te zeggen: het spijt ons verschrikkelijk, we gaan heel mooi uit eten, maar we willen met z'n drieën, inclusief Miguel, verder."

Jeroen: "Dat waren hele vervelende telefoontjes, maar iedereen snapte het wel, want ze hadden het gelukkig zelf ook gezien. Sindsdien zijn we eigenlijk nog steeds in corona-opstelling bezig. Zelfs zoomen met de gasten via het grote scherm bovenin is gebleven."

Niels: "Met twee pratende hoofden is het heel lekker om ook even bij ons weg te zijn via een artiest of door het nieuws dat we bespreken met mensen die in de knoop zitten, en dat we dan letterlijk naar hen toe gaan. Dat geeft een soort warmte en verbinding, waardoor je daarna weer drie keer zo hard kan zijn. Die combinatie werkt heel goed, anders is het alleen maar afserveren."

Jeroen: "We vinden het leuk om nieuws een gezicht te geven, niet met een BN'er of een politicus, maar gewoon iemand die daar de consequenties van ondervindt."

Oekraïense accordeonist

We praten over het veertiende seizoen dat eraan komt, "waarin we bijna zeker weten dat we zeven weken gaan kijken naar mensen die er wel of niet met elkaar uitkomen." Dus is het bekende Post-it bord vervangen door de 'onderhandelingstafel' met briefjes en een Wat Verder Ter Tafel Komt-kaartje. En na de publieksquiz stapt de Alwetende door het led-scherm dat de glazen draaideur van de Tweede Kamer voorstelt, om er met veel rook à la de *Miniplayback*-

**ITV STUDIOS NL EN WILL KOOPMAN
FELICITEREN HAAR OPVOLGERS**

*Niels van der Laan &
Jeroen Woe*

**MET DE TITEL
MEDIAPERSOON VAN HET JAAR 2025!**

show weer uit te komen om iemand blij te maken met wat is 'uit-onderhandeld'. Ook de missie van de Oekraïense accordeonist Oleg Lysenko is een nieuw onderdeel: met zijn wekelijkse tv-optredens en de actie TATU.nu (Transport Ambulances To Ukraine) hoopt hij zoveel mogelijk ambulances bij elkaar te verdienen en die naar het front te brengen.

Als die televisieknop aan is gezet, hoe ziet jullie week voor uitzending er dan uit?

Jeroen: "We beginnen op dinsdag te schrijven. Dat doen we eerst vanuit huis, met nog drie schrijvers en eindredacteur Hans Riemens, in één gedeeld document. De week moet nog een beetje op gang komen, wat is er aan nieuws, kunnen we al wat grapjes bedenken voor het finalespelletje aan het eind. En we gaan al nadenken over het slotfilmpje, want de redactie moet aan het werk om mensen te vinden die we kunnen helpen. En op dinsdag wordt ook het minuutje van het simpele liedje geschreven."

Niels: "Het is allemaal in steen gebeiteld, die volgorde."

Jeroen: "We bedenken samen wat een goed onderwerp is. Het is allemaal vrij deadlinegevoelig omdat er animatie achter zit en wij moeten bergen schrijven. Dus het is fijn als dat liedje van een minuut dinsdag al klaar is. Als we dat hebben uitgezet, gaat Niels het in elkaar puzzelen want die is heel handig met klemtoontjes en binnenrijmpjes."

Politicoloog

Niels: "Terwijl Jeroen de oogst van de dag gaat inventariseren, daar al driekwart van weggooit, kijkt wat misschien bruikbaar is voor later in de week en contact houdt over dat eind-filmpje. We praten dus nog steeds over de dinsdag. Vanaf woensdag – en dat is ook een rudiment van corona – zitten we met z'n tweeën in de studio in Almere en de andere schrijvers zijn erbij via Zoom. We houden ook contact met een politicoloog, een aanjager bij wie we af en toe kunnen checken: het is toch heel raar wat hier gebeurt? Als je ergens dieper induikt, blijkt sommige ophef vaak wel mee te vallen; of het is juist nog veel erger dan gedacht. Woensdag gaan we met zo'n verhaal aan de slag en schrijven we het lied voor de artiest die komt. Want die wil weten waar hij aan toe is en moet woensdagavond de tekst hebben. De artiest moet zich wel fijn voelen, als die het ergens niet mee eens is of niet leuk vindt, dan moeten we gaan herschrijven."

“Als Pieter Omtzigt vrijdagavond laat besluit op te stappen, dan is dat voor ons natuurlijk een ramp”

De grote druk in deze snelkookpan, worden jullie daar niet bloednerveus van?

Niels: "Ja, elke week denken we: dit doen we nooit meer. Daar ga je wel aan wennen. Hoewel, dat zeg ik nu heel stoer, maar eigenlijk wen ik daar helemaal niet aan." Jeroen: "Nee, het is vreselijk." (Schiet hard in de lach)

Even tot hier wordt op zaterdagmiddag rond 14.00 uur opgenomen in Almere, om 's avonds semi-live te worden uitgezonden. Niels: "Zelden gaat er iets uit, meestal komt het integraal op de buis." Jeroen: "Maar zelfs dan gebeurt het dat we tijdens de repetitie nog aan het schrijven zijn. Als Pieter Omtzigt vrijdagavond laat besluit op te stappen, dan is dat voor ons natuurlijk een ramp." Niels: "We nemen ook weleens twee versies op, voor als het kabinet al dan niet valt. Of met het landskampioenschap van Ajax of PSV, je wil die avond wel de juiste keuze maken. Het publiek had het niet door, maar wij hebben het toen zo opgelost dat de omroep vlak voor uitzending kon beslissen welke van de twee harddisks erin ging. Op vrijdag zitten we met vier man – eindredacteur Hans Riemens, Peter Capel, de andere schrijver en ook degene die achter ons het beeld bedient en wij – live bij elkaar en schrijven we de uitzending helemaal af. Als het twaalf uur 's nachts wordt, is er champagne, want dan is het een vroegertje..."

Harry Jekkers

Letterlijk champagne?

Niels: "Nee, whisky. Maar soms wordt het... Tja, de week houdt zich vaak niet aan onze planning."

Wat was de spannendste of intensiefste uitzending waar jullie met de meeste voldoening op terugkijken, waarin dingen nog wonderbaarlijk gelukt zijn?

Jeroen: "Toen de PVV de grootste partij werd. Dat had

Beste Niels en Jeroen,

Van Harte Gefeliciteerd!

Dank voor jullie betrokkenheid en scherpe blik gevangen in humor. Precies wat we nu zo hard nodig hebben!

**Gefeliciteerd,
Niels van der Laan
& Jeroen Woe**

**Mediapersoon
van het Jaar
2025**

**NLZIET Slim
Bekeken**

niemand zien aankomen, ook niet één opiniepeiler. Het was in de week dat we Harry Jekkers hadden, een jeugdheld van me die altijd ‘nee’ zei en ineens zelf belde dat hij toch wel zin had om op te treden. Het was ook echt zo’n week waarin werkelijk elke letter voorwerk de prullenbak in kon op donderdag. We dachten dat Omtzigt de nieuwe premier zou worden, maar die peilers zaten er dus heel erg naast. Daar zong Harry Jekkers dan over: ‘Oh, oh, Den Haag, kap nâh met dat peilûh.’

“En Niels had het prachtige idee van niet of nooit geweest. Want Wilders was ineens heel verbindend, zelfs naar moslims; hij dacht nog dat hij premier zou worden, ‘van iedereen die een Nederlands paspoort heeft’. Toen hij die teksten hoorde, zei Niels: is hij zichzelf niet of al die jaren nooit geweest? In principe schrijven we elke letter samen, maar toen hadden we geen keuze en zijn we gesplitst; dat was een hele ongezellige week. Ieder in een andere kleedkamer en als de hel die twee nummers gaan schrijven, ondertussen zoomend met de andere schrijvers over wat we wilden zeggen. Het was totale hectiek. Vier dagen is al krap, maar in twee dagen een uitzending schrijven, dat is helemaal... ja, krankzinnig.”

Joost Klein

Niels: “Ik moet ook denken aan toen Joost Klein werd gediskwalificeerd bij het Eurovisie Songfestival. Toen hebben we op vrijdagavond, waar normaal écht geen tijd voor is, nog een derde lied erbij gemaakt, om de uitzending mee te openen. Zaten we met het bord op schoot in een helverlichte ruimte los van elkaar, bijna huilend tussen een paar happen door Euro-pa-pa te bewerken. We hadden dat blauwe pak van Joost laten namaken, maar dat moest ineens zo snel in elkaar worden gezet, dan het niet meer kon worden vastgenaaid maar met plakband aan elkaar hing. Daarom stond ik al in mijn eentje klaar bij het begin van de uitzending, ik kon me verder niet bewegen, haha.” “Dat is dan wel de kick, die is altijd net iets groter dan het offer. Zo lang dat zo is, blijf je dus ook doorgaan, geloof ik. We hebben ook echt een *dream team* op alle plekken, mensen die voor ons door het vuur gaan en zichzelf helemaal laten inroosteren op het project. We hebben altijd dezelfde club, het is eigenlijk een soort familie. Als we beginnen, weet iedereen: dit wordt iets te hard werken ja, maar het is wel gaaf. Zodra dat ons niet meer lukt of de

“Ik wil niet een **te grote broek** aantrekken, maar ik heb wel het **gevoel** dat het **heel fijn** is dat wij er zijn”

wind gaat anders waaien, dan wordt het meteen te zwaar. Dan denkt die photoshopper: waarom zit ik om twee uur ‘s nachts nog te werken? Nu zijn we nog altijd die hut aan het bouwen en denk je: God, wat is-ie weer mooi geworden. Dat is nodig om het vol te houden. Als dat gaat wankelen, dan is het ineens wel héél laat op vrijdag...”

Willeke Alberti

Wat betreft de optredende artiesten in Even tot hier is er een wensenlijstje met mensen die jullie elke keer vragen, maar die nog steeds niet zijn geweest: Ilse de Lange, Huub van der Lubbe, Herman van Veen en Anouk.

In koor: “Ja, die staan er nog steeds op en komen ook dit seizoen niet. Maar het gaat steeds beter. Acda & De Munnik hebben we heel lang achter de broek gezeten en die vonden eindelijk tijd. En Willeke Alberti wilden we heel graag, maar ❶

‘DAT IS TOCH DAT LIEDJE?’

De VARA Gids bracht dit voorjaar Dossier: Even tot hier. Daarin werd onder andere het ogenschijnlijk eenvoudige maar vernuftige ETH-decor ontleed, de identiteit van de drie blazers onthuld - ‘En natuurlijk ook David, en Romana en Matteo’, zingt Niels van der Laan bij de start van de show - én was er uitgebreid aandacht voor het fenomeen ‘Dat is toch dat liedje?’ Een vakjury keek de optredens van de muzikale gasten terug en verkoos één tot allerbeste.

Vaste prik: huispianist Miguel Wiels onderbreekt elke aflevering van *Even tot hier*, als hij in een betoog van beide presentatoren een regel uit een bekend liedje denkt te herkennen. En ja hoor, daar betreedt de betreffende zanger, zangeres of band het studiopodium om een kunstig door Van der Laan en Woe geschreven versie van dat bekende nummer ten gehore te brengen. De VARA Gids vroeg een vakjury – bestaande uit AD-columnist Angela de Jong, invalpianist Cor Bakker en cabaretduo Yentl en De Boer – om de tot dan toe 84 gastoptredens te beoordelen en een shortlist van de twintig beste uitvoeringen van commentaar te voorzien. Daar kwam de volgende top 3 uit:

3. Youp van ‘t Hek zet ‘wappie’ op zijn plek op de melodie van ‘Flappie’. ‘Hij stond de hele avond op een pan te slaan / en wist ook niet waarom hij dat deed’.

2. Gordon, verkleed als jaloezige Donald Trump, over de verkiezingswinst van Joe Biden. ‘Kon ik maar even Biden zijn’.

1. Brigitte Kaandorp en Herman Finkers als Amber Heard en Johnny Depp. ‘En cocaïne? Kom, opblaaspop / Daar haal ik graag mijn neus voor op!’ Een lied over de vechtscheiding tussen twee Hollywood-sterren, uitgevochten in de media. Van der Laan en Woe deden er nog een schepje bovenop door hun twee cabaretcollega’s op te voeren die elkaar verbaal afvallen, op de akkoordlijnen van ‘Duet’. Finkers had geen idee waar het nummer over ging. “Ik las allemaal verwijzingen naar zaken die me niks zeiden. Glennis Grace, wat deed die in een supermarkt? Ik vroeg nog of dat niet veranderd kon worden, maar ze zeiden: nee nee, zing het maar, komt goed. En de mensen moesten lachen, dus ze hadden gelijk.”

Angela de Jong memoreerde het pareltje: ‘Ik Marianne Thieme, jij bent vlees. Ik ben de Jumbo, jij Glennis Grace’. Dat Finkers en Kaandorp toezegden, was ‘een juich-momentje’, aldus Van der Laan. “Maar dan moesten we wel een onderwerp hebben wat nóg gekker was dan zichzelf. De scheidingszaak was wat dat betreft een cadeautje.”

die vond het spannend. Snappen we ook, als je op donderdag hoort wat je zaterdag voor twee miljoen mensen moet gaan zingen over het nieuws. Dat je dan denkt: nou, ik sla even over.”

Is wat jullie hebben bedacht uiteindelijk allemaal wel gelukt? Of zijn er dingen die jullie niet voor elkaar hebben gekregen?

Jeroen: “Nou, eigenlijk zou je kunnen zeggen dat het eerste idee voor *Even tot hier* is mislukt. Ik denk dat als we door waren gegaan met elke week een musical, dan had het programma niet meer bestaan. En dan ben ik ook benieuwd of wij nog op tv waren geweest.”

Niels: “Het was niet eens in de publieke opinie zo mislukt, maar gewoon niet te doen voor ons en ook niet wat we wilden. We hebben steeds meer geleerd dat als je te veel laat zien, dat het dan helemaal niet meer zo ‘gekund’ lijkt. Je moet toch doseren.”

Hebben jullie naast televisie en theater nog andere ambities?

Niels: “Mediapersoon van het Jaar.... Maar goed, dat is nu ook ingevuld.”

Jeroen: “Ik wil niet een te grote broek aantrekken, maar ik heb wel het gevoel dat het heel fijn is dat wij er zijn. Ik denk dat we in rustiger tijden kritisch hadden gekeken naar: hoe lang is dit format nog leuk, kun je met een bekende Nederlander een liedje zingen en klieren met Miguel? Dat we onszelf in de vorm meer hadden willen ontwikkelen. Maar nu de wereld draait zoals hij draait, denk ik dat we een soort verantwoordelijkheid voelen om dit programma te blijven maken.”

Niels: “Ja, dat gevoel heb ik ook. Het is niet voor niks dat Henri Bontenbal zo populair is. Mensen willen iets vertrouwds en niet ineens iets compleet anders zien als ze *Even tot hier* inschakelen. De reacties op straat zijn ook echt veranderd. Zeiden mensen eerst: wat een leuk programma, nu roepen ze: komen jullie alsjeblieft weer, waarom zijn jullie er niet? Dat is wel een leuk, ander gevoel.”

Imaginaire grens

Is dat ter sprake geweest, een seizoen met meer afleveringen?

Niels: “Dat wordt wel altijd gevraagd. Maar dat houden we

niet vol. De soort imaginaire grens zit ook echt bij zeven afleveringen, merken we. Het is ook een boog, die zeven weken. Week acht zou al minder goed worden, denk ik.”

Jeroen: “Het plezier moet ik zeggen, ook door de afwisseling met theater maken, is wel echt heel belangrijk. Daardoor wordt het nooit sleets.”

En muzikale ambities?

Jeroen: “Ik heb in een gekke bui een cd gemaakt, haha. Dat was ook in coronatijd overigens, toen vielen er werkzaamheden weg en had ik daar tijd voor. Dat was ook om een soort punt te zetten achter mijn kinderlijke ambitie om als een troubadour het land door te gaan. Er lagen nog allerlei liedjes en ik vind het nog steeds leuk om die te schrijven. Dat ik die een keer met een band kon uitvoeren en dat er een cd van is, dat is wel een hele mooie droom die is uitgekomen, maar er zit verder geen ambitie achter.”

Niels: “We vinden het ook veel te leuk met z’n tweeën. Als we wel eens apart iets doen, dan weet ik niet hoe gauw ik Jeroen moet bellen. Het is gewoon fijn om samen dingen te maken en op te trekken, samen naar Heerlen te rijden. Ik zou er niet aan moeten denken om dat soort dingen alleen te doen.”

Hebben jullie zelf eigenlijk voorbeelden?

Niels: “Ik vind het een beetje afgezaagd, maar Koot en Bie zijn wel heel inspirerend nog steeds. En ook vooral omdat Kees van Kooten een van de weinigen is die waardig uit de media is gestapt. We hebben ons altijd voorgenomen om net als hij te stoppen voordat de mensen je zat zijn. Ik vind dat echt voorbeeldig en respectvol.”

Jeroen: “Maar ook satirisch gezien staan ze natuurlijk op eenzame hoogte. We proberen een zo breed mogelijk publiek te bereiken en dat deden zij ook, maar het lukte hen om ook de mensen die toch al in ‘hun kamp’ zaten scherp naar zichzelf te laten kijken.”

Niels: “Het grootste compliment ooit voor ons, is dat Kees van Kooten bij de uitreiking van de Ere-Zilveren Nipkowschijf een brief had geschreven, waaruit bleek dat hij en Wim altijd *Even tot hier* keken en daarna met elkaar belden om het erover te hebben. Dat wisten wij helemaal niet, je denkt automatisch: ze zullen ons wel stom vinden. Daar kon geen prijs tegenop eigenlijk, dat deed ons bijna meer dan die Nipkow.” ●

NIELS VAN DER LAAN EN JEROEN WOE

Gefeliciteerd met jullie verkiezing tot
Mediapersoon van het Jaar 2025!